

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Mutio martyre. Cap[itulum]. clxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse maij occurrētibus. F. cxij.

Introisset. Equisq; dudū stimulatus vltius procedere non posset: tandem regem ad terras detectis nec ipse nec sumentum inde se mouere valuit donec rex penitens a sanctoveniam cum liberatione percepit. Inter ceterā regule mādata fratres de collectis frugib; gustare non audebant nisi ea prius abbati offerebant. Quidam ḥo frater immaturamvā conspicieſ tentatione expulsatus ipsam expertus: et ab abdāre gustandam obtinuit. Sed vt racemum capere voluit serpente ī manu sua inuenit: quē abnclens sancto nunciauit. Ille ḥo vbi demō nem esse cognouit per caudam ad ecclesiam traxit: ipsumq; humana voce loqui cōpulit q; fratrem ad hoc desiderio gustus tentauerat: vt si gustasset ipm de monasterio recedere fecisset. Quo dicto serpens crepus et demon evanuit. Anno autem eratis sue. lxxiiij. apparetē sibi an gelo et suum obitum post triduum predidente: locellum sibi parari iussit quasi passibus centū longe ab ecclesia sua: vbi et quiescens in pace conditus est tertio idus maij.

De sancto Ovilio martyre. Cap. clxiiij.

Datius presbyter et martyr: primo in amphipolis ciuitate detetus multisq; penit cruciariis pro christi confessione affectus. Postea bizantiu que nunc constantinopolis dicitur vscg perductus capitali sententia occubuit tertio idus maij: vt dicit ado in martyrologio.

De sancto Bonifacio martyre. Cap. clxv.

Bonifacij martyr passus ē apud tarsum ciuitatem tē poribus diocletiani et maximiani imperatoris sub preſide supplicio. Hic cum esset seruus et procurator rerum cuiusdam nobilissime matrone nomine aglaie ī urbe roma: homos ebriosus et adulter acutis deditus et cum ipsa eius domina dudum ī ſtu pro misericordia intendebat. Tandem utrīq; diuinō nutu compuneri confitum habuerunt: vt ad requirendas martyrum aliquorum reliquias bonifacij mitteretur ad partes ciūcī vbi christianorum ingens persecutio fiebat: quatenus uterq; eorum orationibus martyru saluari merentur. Erant enim uterq; christiani. Bonifacius autem recedens: dixit domine sue quasi prophetico ſpiritu inspirat: vt si euenire posset ad emendum corpora martyrum ſecum deferret. Sinautem ipsa corpus suum martyris no-

mine ſuſperet. In ipso autem itinere martyri christi a carnisbus et vino abſtinuit propter martyrum reverentiam: quorum corpora tractatus erat. Perueniens igitur cum duodecim equisq; et trībus vehiculis ad ciuitatem tam conuersos licentianit: vt trent ad hospitium procuranda: ipse ḥo ad videndos martyres ferminauit. Inuenitq; alium pedibus ſuspensum igne ſuppoſito: alium in quatuor lignis extensis et diuini cesum: alium vnguis exaratum: alium manibus abſcissum: alium ſtipite in collo fixo a terra levatum. Et ſic per diuera ſupplicia eos a carnifice cruciari. Qui cum magnum deum martyrum acclamaret: et eorum ſe pedibus proſterneret: ac illos in domino confortaret: a iudice tērus et interrogatus ſe christiana viua voce professus est. Quem ſuppliciū preeſtes iuſſit ſuspendi: et vscg ad oſſium nudationē radi latera eius. Deinde calamos acutos sub vnguis manuum eius configi: et poſthec in ore ipsius plumbum liquefactum inſundi. Et cū in hiſ omnibus gratias ageret: multi ex genitibus conuerſi furentes aram idoli deſtruere rūnt: et prefidem lapidare voluerūt. Qui timēs furorem populi vscg in crastinum inde ſeſſit. Die ſequenti bonifacium ſibi preſentatum in confeſſione perſiſtentem iuſſit in ollam bulleſſe repletam veſto capite iactari. Sed ab angelo pectus illeſus permanit: olla quoq; ſicut cera liquefacta multos de aſtantibus incendit. Tunc iuſſit preeſte: vt gladio caput eius abſcideretur. Quo facto terremotus magnus factus est: et multi ad Chriſtum conuerſi ſunt. Conſervi ḥo Bonifacij eum vndiq; perquirentes: putabant eū in taberna aut in adulterio laſciuire. Et obuantes vni ex commentariis: querebant eum an vididifer romanum aliquē peregrinum: datisq; ſignorum iudicio: ille eis denunciauit: ipsum die preecedenti vnam martyrio ſic finiuſſe: deducenſq; eos ad locum et offendens eis caput et corpus. Quem illi bonifacium cognolentes admirati: prelio corporis redemerunt: et vngentes illud aroma tibus: poſuerunt in uno vehiculorum: et reuerſi ſunt deinde collaudantes. Angelus autem domini apparuit aglaie olim domine ſue: et remeſiam beati martyris indicauit eidem. Que reuerenter ſanco corpori obuiavit: eisq; ecclesiam fabrileſ quinto ſtadio ab urbe illud ibidem honorifice condidit. Qui paſſus est prie die idus maij. Post hec aglaia mundo abreuenians omnem ſuam familiam manumisit: et omnia pauperibus et ecclesiis erogauit. Sumpropter habitu ſanctimontali ſeumq; et orationibus omnibus diebus vacauit: miraculorū quoq; ſignis effulſit: et exinde annis. xiiij. ſuperuicit. Sepulta apud preſtatū martyrem operibus p̄is consumata.

De sancto Bonifacio epo. Cap. clxvi.

p